

til har Flertallet stillet Ændringsforslag Nr. 10, som gaar ud paa, at Staten for sit Laan i Ejendommen skal have $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente, og at Halvdelen af Laanet skal afdrages med 1 pCt., altsaa vil være at afdrage i Løbet af 45 Aar, hvorefter den anden Halvdel, som ligeledes i Begyndelsen forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt., skulde forrentes og afdrages med 4 pCt., altsaa være Genstand for en noget langsommere Amortisation. Jeg bemærker, at dette Ændringsforslag er affattet efter de Forhold, der den Gang vare til Stede med Hensyn til Statens Rente, og det er jo muligt, at Konjunkturerne nu kunne stille sig noget anderledes, men jeg kan ikke se andet, end at $3\frac{1}{2}$ pCt. er endnu den laveste Rente, Staten maa have af sine Penge. Et andet Spørgsmaal er, om man ikke mulig, hvis Sagen kom til at staa derpaa, kunde enes om noget lempeligere Afdragsvilkkaar, navnlig med Hensyn til den sidste Halvdel af Laanet. Det er noget, jeg blot nævner, jeg tør ikke paa Flertallets Vegne udtale noget bestemt derom, men det forekommer mig, at hvis man, som jeg ogsaa antager, Flertallet i det hele ønsker, vil have noget ud af denne Lov, var det et Punkt, man kunde gøre til Genstand for nærmere Forhandling, at den ene Halvdel af Laanesummen muligvis kunde blive indestaaende afdragsfrit.

Den Klasse Landarbejdere, Loven skulde hjælpe, skulde særlig være flittige, ædruelige og sparsommelige Folk, og jeg har allerede fremhævet, at det bedste Vidnesbyrd derom efter min Mening er det, at en saadan Mand virkelig har set sig i Stand til at opspare, lad mig sige 800 Kr., naar han vil have en Ejendom til en Laaneværdi af 4,000 Kr. Men desforuden skal han jo tilvejebringe forskellige Attester. Der har Lovforslaget ment, at det var nok med Attester fra 2 paalidelige Mænd om, at han var en ædruelig, sparsommelig og flittig Mand. Jeg har en ikke ringe Mistillid overhovedet til private Attester, fra hvilken Side de saa komme. Der drives et ikke ringe Misbrug med private Attester, letsindig Godmodighed medfører, at der udstedes mange Attester, der skulle læses mellem Linjerne, og Flertallet mener, at der maa træde en Myndighed til, som støtter denne Bevidnelse, og den nærmeste er da Sogneraadet i Kredsen, hvor vedkommende har hjemme. Vi mene, at Sogneraadets Erklæring om hans hele Personlighed maa indhentes, og at det ikke gaar an med Lovforslaget at lade en Mand, der for 5 Aar siden har faaet Fattighjælp,

som er bleven ham eftergivet efter § 35 i Fattigloven, komme ind under den Kategori, at han er en flittig og sparsommelig Mand, thi efter 5 Aars Forløb skal jo enhver Fattighjælp eftergives, naar paagældende ikke kan betale, og han vil i Reglen være i det Tilfælde, at han kan betale, da vi forudsætte, at han ejer nogle Hundrede Kr. Jeg mener derfor, at denne Bestemmelse ved en Inkurie er indkommen og bør udgaa af Lovforslaget. Det er herom, der handles i Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2.

Endelig have vi i Ændringsforslagene under Nr. 12—14 tilladt os at foreslaa nogle Ændringer, der skulde sikre mod, at Ejendommene, som ved Statens Foranstaltning komme i Landarbejdernes Hænder, ikke inden kortere eller længere Tid skulde gaa over i Folks Hænder, der slet ikke henhøre til denne Kategori, hvorved hele Foranstaltningen vil miste den Grund, hvorpaa den er bygget. Dette vilde ikke kunde hindres, naar man i den Henseende henholdt sig til Lovforslaget, som det nu foreligger. Der er navnlig til § 20 Ændringsforslag under Nr. 12. Der fordres i denne Paragraf, at vedkommende Køber skal opfylde de i §§ 2 og 3 opstillede Betingelser, dog at man skal kunne se bort fra visse Betingelser, bl. a. fra, at han ikke har tjent som Landarbejder i 5 Aar, naa, dette er jo mindre vigtigt, men det ses ikke, hvorfor man skal forlange mindre, naar Manden vil sælge sin Ejendom, end da han selv erhvervede den. I § 21 er det Tilfælde behandlet, at en Enke efter en Mand, der har faaet et saadant Sted, vil gifte sig; det er stillet hende ret frit at gifte sig med en Mand, der ikke er Landarbejder, naar han blot ikke er straffet og ikke har nydt Fattigunderstøttelse og kan skaffe Attest for Flid og Ædruelighed, men derved vilde disse Ejendomme tabe deres Karakter, og vi mene derfor, der er Anledning til at stille Ændringsforslaget under Nr. 13. — Det oprindelige Lovforslag fordrede, at den Arving, der skulde tiltræde Ejendommen, ogsaa skulde være Landarbejder, have Indfødsret, ikke være straffet og ikke have nydt Fattighjælp. Nu er Betingelsen, at han skal være Landarbejder, udeladt, men vi mene at burde fastholde denne Bestemmelse for at fastholde den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget. Men det er ogsaa af de Ting, som man jo kan gøre til Genstand for nærmere Forhandling, og som jeg haaber, man i saa Fald kan komme til Enighed om.

Med disse Bemærkninger skal jeg saa